

[Finansministeren]

fra år til år, og det vil under alle omstændigheder blive tilfældet for 1978.

Når Det økonomiske Råd under megen opmærksomhed, især i pressen, beregner, som en enkelt ordfører også har været inde på det, at betalingsbalanceunderskuddet vil stige til omkring 20 mia kr. i 1980'erne, er der ikke tale om nogen forudsigelse, men om en fremskrivning, hvilket er noget ganske andet. Det drejer sig om en fremskrivning, hvis forudsætning er en uændret økonomisk politik, og denne forudsætning er ikke regeringens; regeringens politik er som sagt, at underskuddet gradvis nedbringes. Hermed vil jeg ikke sige, at fremskrivningen er unyttig, for det er den ikke. Den kan tjene til at sætte de nødvendige økonomisk-politiske overvejelser i relief.

Jeg skulle måske gøre nogle få yderligere bemærkninger til Det økonomiske Råds rapport, som har været inddraget af nogle ordførere i debatten, selv om jeg ikke har haft mulighed for detaljeret at gennemgå den.

Jeg kan sige meget kort, at med hensyn til skønnene for 1978 synes der ikke at være de store forskelle imellem formandskabets og vore vurderinger, når vi ser bort fra skønnet over betalingsbalancen, som jeg lige har sagt lidt om. De ret små forskelle vedrører især ledigheden og væksten i den indenlandske efterspørgsel. Hvad angår ledigheden, venter rådet en lidt mindre stigning fra 1977 til 1978, end Det økonomiske Sekretariat gør, medens rådet venter en stærkere vækst i efterspørgslen i 1978, end man gør i økonomiministeriet. Men alt i alt er disse forskelle ikke større, end at de må siges at ligge inden for en rimelig usikkerhedsmargin.

Arbejdsløsheden har med god grund været omtalt af, jeg tror næsten alle ordførere som et andet meget stort problem, og den er for en socialdemokratisk regering altid det alvorligste problem. Jeg kan sige om det, at for første gang i meget lang tid har vi kunnet konstatere et fald i arbejdsløsheden, også når man tager hensyn til sæsonen, og det synes jeg vi trods alt har lov til at glæde os over, selv om det ikke er muligt at drage nogen konklusioner om, at udviklingen er ved at vende.

Men der kan være grund til i denne forbindelse at gentage, at når vi flere gange, som nogle ordførere har været inde på det, har revideret vores skøn over arbejdsløshe-

den i opadgående retning, er det ikke, fordi der er blevet færre arbejdspladser, og ikke, fordi der er blevet færre beskæftigede, men fordi tilgangen til arbejdsmarkedet er fortsat med at stige kraftigere end det, der kan betragtes som en normal udviklingstendens.

Jeg vil også gentage, at selv om det på kort sigt er vanskeligt at forene kampen imod arbejdsløsheden med en forbedring af betalingsbalancen, er der på bare lidt længere sigt ingen modsætning imellem de to hensyn, fordi en varig og holdbar forbedring af beskæftigelsen forudsætter, at vi har fået balance i vore betalinger over for udlandet, og derfor er det i sidste ende meningsløst, som nogle ordførere har gjort det, at tale om at prioritere det ene fremfor det andet. Problemerne hænger sammen, og det gør deres løsning også.

Et af de gladelige træk i den økonomiske udvikling, som har været næsten uomtalt i debatten, er den opbremsning i prisstigningstakten, der er sket i de senere måneder. I de første fire måneder i år er reguleringspristallet kun steget med ca. 1½ pct., og opgørelserne måned for måned over stigningen i forbrugerpriserne sammenlignet med udlandet bekræfter, at vi her er inde i en klart positiv udvikling. Det indenlandske forbrugerprisniveau skønnes at stige med mindre end 6 pct. igennem 1978, hvilket er en klar forbedring i forhold til tidligere år. Det er den forholdsvist moderate stigning i lønningerne, det er de faldende råvarepriser, og det er stabiliteten i kronens internationale værdi, der er de væsentlige årsager til den aftagende prisstigningstakt.

Lad mig endelig gøre et par bemærkninger om tilrettelæggelsen af den økonomiske politik for 1979, hvor flere ordførere har spurgt, hvad regeringen vil. Regeringen vil selvfølgelig for det første følge den økonomiske udvikling meget nøje, men den vil lige så selvfølgelig tage de nødvendige initiativer, når den finder, at der er anledning til at korrigere kursen. Det vil vi selvfølgelig også gøre i tide, men vi vil ikke gøre det i utide, og vurderingen af både de internationale og de hjemlige konjunkturer for 1979 er på nuværende tidspunkt så usikker, at der ikke er noget rimeligt sikkert grundlag for en nærmere udformning af den økonomiske politik for 1979.